

πλήρης ισότης, τῶν πρώτων δεχομένων μάλιστα καὶ συμβουλᾶς παρὰ τῶν δευτέρων. Ἀναγνώσατε κύριοι ἀξιωματικοὶ τοὺς Παραλλήλους τοῦ Πλουτάρχου, ἵνα ἰδῆτε ἐν ποίᾳ ἰσοτιμίᾳ ἐφέροντο πρὸς τὸν στρατὸν οἱ ἀρχαῖοι στρατηγοί. Ἡμεῖς δὲ εἶπομεν καὶ ἄλλοτε ὅτι ὁ ἀπλοῦς στρατιώτης εἶναι πολλῶ ἐνδοξώτερος τοῦ στρατηγού, διότι ἐκείνος μὲν διατρέχει τὸν κίνδυνον τῆς ζωῆς του μόνον ὑπὲρ τοῦ καθήκοντος καὶ τῆς τιμῆς, ἐνῶ οἱ ἀξιωματικοὶ ἔχουσι πρὸς τῷ καθήκοντι καὶ τῇ τιμῇ δύο μεγάλα ἐλατήρια, δόξαν καὶ συμφέρον. Ἐν ἐξ αὐτῶν ἤρκει νὰ σκεπᾶσθαι τὸ ἰδεώδες ὅπερ στέφει τὸν ἀπλοῦν στρατιώτην, φαντασθῆτε τί κάμνουν καὶ τὰ δύο μαζί. Μετρηθῆτε κύριοι ἀξιωματικοὶ μὲ τοὺς ὑφ' ὑμᾶς στρατιώτας ὡς ἄνθρωποι διαφέρετε; Δὲν πιστεύομεν νὰ ἔχητε περισσοτέρους τῶν δύο ὀφθαλμῶν ἢ τῶν δύο ποδῶν, ἂν καὶ πολλῶν ἐκ τῶν γερόντων ἀξιωματικῶν, τῶν ὁποίων ἡ θέα ἐμποιεῖ φρίκην πρὸ τῆς ἰδέας τοῦ πολέμου, ἔχουν τόσον κλονουμένους ἐκ ρευματισμῶν ἢ γήρατος πόδας ὡς νὰ ἦσαν ἀποδες. Ὡς πολῖται, ὁ θεμελιώδης νόμος διαγορεύει ὅλους ἴσους· ὡς στρατιῶται δὲν εἴσθε ὡς διδάσκαλοι πρὸς μαθητὰς εἰμὴ μόνον πρὸς τοὺς νεοσυλλέκτους· πρὸς τοὺς ἀπογυμνασθέντας ὁμως στρατιώτας εἴσθε ἀπλοὶ συνεργάται. Ἐὰν σεῖς διευθύνετε, αὐτοὶ πολεμοῦσιν. Νομίζετε δὲ ὅτι ἡ διεύθυνσις αὐτῆ εἶναι τόσον δύσκολος, ὥστε νὰ μὴ δύνανται νὰ τὴν κάμωσι καὶ λοχίαι ἢ καὶ δεκανεῖς ἢ καὶ ἀπλοὶ στρατιῶται; Ἡ πειθαρχία ἐφ' ἧς ἐρεῖ δεσθε δὲν εἶναι δικαίωμα σας, ἀλλ' εἶναι ὄργανον καὶ αὐτὴ ὡς ὅλα τὰ ἄλλα πολεμικὰ ὄργανα. Εἶναι ὡς ἡ πυρίτις, ἡ ξιφολόγη, τὸ ὄπλον, ὁ σάκκος.

Ἐνθυμηθῆτε δὲ καὶ τὴν ἐπαναστατικὴν τοῦ τόπου τούτου περίοδον καθ' ἣν οἱ καπιταναῖοι ὠνόμαζον τοὺς στρατιώτας ἀδέρφια. Διατὶ ἐνίκα σχεδὸν πάντοτε ὁ γέρο Κολοκοτρώνης; Διότι ἐκολάκευε τοὺς ὀπλίτας δι' ὅλων τῶν πόρων τῆς μεγάλης καρδίας καὶ τοῦ μεγάλου του πνεύματος.

Εἶναι ἀληθές ὅτι ἡ Βαυαροκρατία κατήρτισε τὸν πρῶτον στρατὸν μας ἐπὶ βάσεως ἀριστοκρατικῆς. Ἄλλ' ἦτο στρατός ἐκεῖνος ἢ μᾶζωμα μισθοφόρων; Μετὰ τὴν γενικὴν ὁμοῦ στρατολογίαν δὲν ὑπάρχει στρατός ἀριστοκρατικὸς ἐν Ἑλλάδι· ὑπάρχει στρατός δημοκρατικὸς· καὶ εἰς τὸν στρατὸν τὸν δημοκρατικόν, ὡς γίνεται τοῦτο ἐν ταῖς Ἠνωμέναις Πολιτείαις, οἱ στρατιῶται ὅλοι εἶναι πολῖται, οἱ ἀξιωματικοὶ εἶναι στρατιῶται καὶ ἡ μόνη διαφορὰ μεταξὺ αὐτῶν καὶ ἐκεῖνων εἶναι ἡ διαφορὰ τὴν ὁποίαν ἐπιβάλλει ὁ λεγόμενος καταμερισμὸς τῶν ἔργων, ὅστις ὡς ἐν τῇ βιομηχανίᾳ, οὕτω καὶ ἐν τῷ στρατιωτικῷ, ἐπιβάλλει εἰς αὐτὸν αὐτὴν τὴν ἐργασίαν καὶ εἰς ἐκεῖνον τὴν ἄλλην, εἰς τὸν στρατιῶτην νὰ βαίῃ εἰς τὸ κέντρον καὶ εἰς τὸν ἀξιωματικόν παραπλεύρως.

Ποῖα αἰσθηματὰ λοιπὸν θέλετε νὰ γεννήσῃτε κύριε Φρούραρχε, διὰ τῆς διαιρέσεως αὐτῆς ἣν ζητεῖτε νὰ εἰσαγάγηται; Ὅφείλουσιν οἱ ὑπαξιωματικοὶ καὶ οἱ ἀνωυπασισταὶ νὰ διανυκτερεύωσιν εἰς τοὺς στρατῶνας, οἱ δὲ ἀξιωματικοὶ νὰ διανυκτερεύωσιν εἰς τὰ θέατρα; Ὅφείλετε νὰ εἰπῆτε τοῦτο καθαρὰ καὶ εἰς τοὺς μὲν καὶ εἰς τοὺς δέ. Δὲν ἐπιβάλλουν ὁμως τὸ τοιοῦτο μέτρον οἱ Κανονισμοὶ σας; Ἀφίνουν τὴν νύκτα ἐλεύθερον τὸν ὑπαξιωματικόν καὶ τὸν στρατιῶτην; Οὐδὲν ἔχετε δικαίωμα ἐπὶ τοῦ κανονισμοῦ τοῦ βίου του, δὲν δύνασθε νὰ τοῦ ὀρίσητε ποῦ θὰ πρῶγῃ, ποῦ θὰ πίνῃ τὸν καφέ του καὶ ποῦ θὰ διασκεδάσῃ.

Ἡδυνάμεθα καὶ ἐξ ἄλλης ὀψεως νὰ ἐξετάσωμεν τὸ ζήτημα· ἀλλ' ἡ ὀψις αὐτὴ εἶναι ἀγριωτέρα καὶ ἡμεῖς ἐν ἡμε

ρότητι ἐννοοῦμεν νὰ ἐπιδρώμεν ἐπὶ τῶν πονηρῶν θελήσεων, αἵτινες ἀσυνειδήτως ἴσως καὶ ἐν ἀγνοίᾳ μισοῦσι τὸν τόπον αὐτὸν καὶ δὲν ἐννοοῦσι νὰ τὸν ἀφίσουν νὰ ἡσυχάσῃ, ἀλλὰ καθημερινῶς βουλευόνται πῶς νὰ εὐρωσιν ἀφορμὰς ἀνησυχίας καὶ δυσαρρεσκειῶν, δι' ὧν νὰ αἰσθάνωνται ὅτι ἔχουσι δύναμιν καὶ δὲν εἶναι θνητοὶ βροτοὶ ὡς τὸ ἑκατομμύριον τῶν συμπολιτῶν αὐτῶν.

Καλιβάν.

ΤΟ ΠΡΑΞΙΚΟΠΗΜΑ.

Πρέπει νὰ ὁμολογήσῃ ἡ Κυβέρνησις ὅτι ἄχρι τοῦδε δὲν μετεχειρίσθημεν βαρείας λέξεις ἐναντίον των, ὅτι καὶ ἂν μετεχειρίσθημεν τοιαύτας, ὁ πόλεμος ἡμῶν ἐναντίον αὐτῆς, ἀλλὰ καὶ ἐναντίον τῆς ἀντιπολιτεύσεως ἐμετρίαζε πολὺ τὴν ἐναντίον ἐκείνης ἐπιθεσίαν μας. Διὰ τοῦτο ἄς ὠχριάσῃ ὀλίγον βλέπουσα τὸν βαρὺν τίτλον ὃν χαράττομεν ἐπὶ τῶν γραμμῶν αὐτῶν καὶ ἄς λάβῃ τὴν μαύρην ἀπόφασιν ὅτι ἀπὸ τοῦδε ἐφ' ὅλου τοῦ τιμίου κόσμου δὲν θὰ θεωρῆται κυβερνήσις τοῦ τόπου, ἀλλὰ συμμορία τοῦ τόπου, τὴν ὁποίαν θὰ ἀνεχθῶμεν ὀλίγον ἀκόμη ὅπως ἡνέχθημεν τόσας ληστρικές συμμορίας ἐντὸς καὶ πέριξ τῶν Ἀθηνῶν, ἀλλὰ δὲν θ' ἀνεχθῶμεν πολὺ, περὶ τούτου ἄς εἶναι βεβαία.

Ἀφ' ἧς τὰ Βελενδζαϊκὰ ἀπεκαλύφθησαν, ἡ κοινωνία βεβαίως ἐβλεπε μὲ ὑποπτον ὄμμα ὅλα τὰ μέλη τὰ ἀπαρτίζοντα τὴν παρούσαν κυβέρνησιν. Τὰ ἐνόμιζε σπλάγγχον ἐκ τῶν σπλάγγχων τῆς, ὅσοῦν ἐκ τῶν τόσων ὀστέων τὰ ὁποῖα ἐπὶ τόσον καιρὸν γλύφουν οἱ κύνες τῆς Ἐξουσίας. Τὸ σκάνδαλον τοῦ Σπυρακοπούλου ἐνέτεινε τὰς ὑποψίας. Ἡ ἐπί τινος ἡμέρας ἀρπαγὴ τοῦ χαρτοφυλακίου τῆς δικαιοσύνης ὑπὸ τοῦ πρωθυπουργοῦ ἐξηγρώσε τὰ πράγματα. Ἡ πρόκλησις ὡς ὑπουργοῦ τῶν οικονομικῶν ἀνθρώπου ὑπὸ παραπομπὴν εἰς τὸ Κακουργοδικεῖον ἐδείνωσε τὴν θέσιν τῆς Κυβερνήσεως· ἀλλ' εἰς ὅλα αὐτὰ ἀπῆτειτο εἰς στέφανος· εἰρήθη ἐτέθη· καὶ ἤδη ἡ κυβέρνησις εἶναι στεφανωμένη, ὡ συμπολιταὶ· στεφανωμένη τὴν ἀτιμίαν ἣτις εἶναι ἢ εἰς Κέρκυραν μεταθεσις τοῦ Βίσαγγελέως τῶν Ἑρετῶν.

Μετὰ τὴν ἐγνωσμένην ἐπιτηδειότητα τοῦ κυρίου Μπένση καὶ τὴν ἐν πολλαῖς περιστάσεσιν ἀποδειχθεῖσαν δειλοψυχίαν τῶν πλείστων ἐκ τῶν πρωτοδικῶν, ὁ κόσμος εἶχεν ἐπταρμμένην τὴν ψυχὴν του πρὸς τὸ Ἑρετεῖον καὶ τὸν κ. Βίσαγγελέα τῶν Ἑρετῶν. Βκυριάρχει ἐν ταῖς καρδίαις ὄλων μας εἰδός τι εὐλαβείας πρὸς τὸν ἀνθρώπων αὐτὸν ὅστις ἦτο ὁ ζῶν ἀνδριάς τῆς τιμῆς. Δὲν εἶχε ἀνάγκην ἀμαξῶν, ὑπαπιστῶν καὶ ἵππων ἐν' ἀποκαλυφθῆς πρὸ αὐτοῦ. Τὸν ἐβλεπε, τὸν ἐσεβесе· τὸν ἐγνώριζε, τὸν ἐλάτρευε.

Ποῖα ἄλλη ἐγγύσις ἐν μέτρῳ τῆς ἐπιδημίας τῶν ὑπόπτων ἣτις ἐνέσκηψεν εἰς τὸν τόπον αὐτὸν, ἀλλ' ἢ τὸ ὄμμα καὶ τὸ πρόσωπον ἐνός δικαστικοῦ λειτουργοῦ, ἀναγνωρισθέντος ὑφ' ὄλων ὡς ἀδάμαντος ἀκεραιότητος;

Ἡ ἐνσάρκωσις αὐτῆ τῆς ἐγγύσεως ἐζήτησεν ἐσχάτως νὰ λάβῃ τὴν ἐγγύσιν παρὰ τοῦ Βίσαγγελέως τῶν Πλημμελειοδικῶν, ὥστε πάντοτε βουλευμάτος αὐτοῦ νὰ γίνηται ἀνακοπὴ εἰς τὸ Συμβούλιον τῶν Ἑρετῶν. Θὰ εἶχε βεβαίως τοὺς λόγους του διὰ νὰ ζητήσῃ ὁ κ. Πετμεζᾶς τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆν.